

**2. 1917 m. gegužės 27 d., Petrogradas. – Rusijos
lietuvių seimo Petrograde rezoliucija dėl Lietuvos
valstybės neutraliteto, kurį garantuotų Taikos
kongresas**

RUSIJOS LIETUVIŲ SEIMO PETROGRADE REZOLIUCIJA

Rusijos lietuvių Seimas, sukviestas Petrapilyje 1917 m. geg[užės]. 27 d. posėdžiuose nuo geg. 27 iki birželio 3 d.¹³² svarstė Lietuvos politikos padėjimą ir žengdamas prie nepriklausomos demokratinės Lietuvos respublikos, kurioje turi būti pripažinta visiems, be tautos ir lyties skirtumo, lygios pamatinės piliečio teisės ir visiška tikėjimo laisvė, ir atsižvelgdamas į tai,

1. kad prieš karą viena Lietuvos etnografinė dalis buvo Rusijos, o antra Vokios valdžioje;
2. kad Rusijos Lietuva per šį karą veik visa užimta vokiečių kariuomenės;
3. kad jos klausimas todėl tapo tarptautinis ir bus rišamas Taikos kongrese;
4. kad dėl užimtųjų per karą svetimos valstybės žemių yra nustatytas Rusijos Darbininkų bei kareivių Atstovų Tarybos ir Laikinosios Vyriausybės pripažintas ir visiems apskelbtas taikos principas – taika be aneksijų ir kontribucijų, leidžiant pačioms tautoms spręsti, ko jos nori;
5. kad išskirstytoms tarp kelių valstybių tautoms pripažinta Europos ir Amerikos demokratijų sudaryti vieną politinį kūną;
6. kad Lietuva iki XVIII šimtmečio pabaigai turėjo savo atskirą politikos gyvenimą;
7. kad esant šioms aplinkybėms, metas Lietuviams įvykinti senus politinės laisvės troškimus ir, remiantis apsisprendimo teise, aiškiai visam pasauliui pasakyti, kaip jie savo likimą apsprendžia, –

Nutarė:

1. Visa etnografinė Lietuva privalo tapti nepriklausoma valstybė, nuolatinei neutralė.
2. Jos neutralumas privalo būti garantuotas Taikos Kongreso.
3. Taikos Kongrese turi būti Lietuvos atstovai.
4. Lietuvos valdymo būdą ir vidaus tvarką turi nustatyti sukviestas visuotiniu, lygiu, tiesiu ir slaptu balsavimu Steigiamasis Lietuvos Susirinkimas.

Lietuvos Taryba..., p. 172.

132 Pagal naująjį kalendorių – birželio 9–16 d. (sud. past.).

101. 1919 m. balandžio 22 d., Kaunas. – Ministro pirmininko ir URM valdytojo M. Sleževičiaus laiškas A. Voldemarui tęsti delegacijos Paryžiuje pirmininko darbą, klausyti Lietuvos vyriausybės, derinti paskyrimus, nes tik ji veda užsienio politiką

Kaunas, 1919 m. balandžio 22 d.

Aukštai gerbiamas Tamsta.

Mano sudarytasis Ministerių Kabinetas prašo Tamstą toliau tęsti Taikos Konferencijos delegacijos Pirmininko darbą ir visuose savo žingsniuose palaikyti kuo artimiausį kontaktą su Vyriausybe. Taikos Konferencijos delegacija privalo klausyti Ministerių Kabineto nusistatymų ir laikytis jai pateiktos instrukcijos. Užsienio politika yra vedama Lietuvos Vyriausybės Kaune, kiekvienas savarankiškas žingsnis einąs iš kitur gali tik ardyti tam tikrai nustatytą darbo planą; todėl jeigu Tamsta sutiktum eiti mano sudarytajame Kabinete Užsienio Reikalų Ministerio pareigas, tai prašyčiau Tamsta jokių paskyrimų bei mūsų politikos užsienyje atmainų nevykinti. Ligi Tamstai sugrįžtant Lietuvon Ministerių Kabinetas ves užsienio politiką per Užsienio Reikalų Ministerijos Valdytoją ir randa kenksminga by kokį išsilaužymą iš tokiu būdu nustatytos tvarkos. Kartu su šiuomi siunčiamas Lietuvos žemlapis su š. m. balandžio mėn. 13 d. Ministerių Kabineto nustatytomis maximum ir minimum Lietuvos sienomis. Taikos Konferencijos delegacija aplinkybių spiriama gali daryti tam tikrus nusileidimus vesdama derybas dėl Lietuvos sienų, bet savo valia ji gali nusileisti tik lig nustatyto minimumo. Nei vienas toliau einąs nusileidimas negali būti daromas nesusižinojus su Vyriausybe ir negavus iš jos direktyvų. Ministerių Kabineto nusistatymu Taikos Konferencijos delegacija privalanti primygtinai reikalauti bendros sienos su Ukraina. Jeigu nusileidžiant nuo maximum reikalavimų prisieitų atsisakyti nuo Liepojaus tai reikia padaryti visa kas, kad Lietuvai kitokiu būdu būtų garantuotas naudojimasis Liepojaus uostu.

Prie progos turiu garbės pareikšti Tamstai savo aukštos pagarbos.

Ministeris pirmininkas ir užsienio reikalų ministerijos
Valdytojas

**182. 1919 m. liepos 23 d., Kaunas. – Ministro
pirmininko ir URM valdytojo raštas Prancūzijos
karo misijos pirmininkui plk. C. A. Rebouliui dėl
Lietuvos spaudos išsišokimų**

K a u n a s, Liepos 23 d. 1919

Jo Malonybei, Pulkininkui R e b o u l
Šefui francūzų militarinės Misijos
Kaunas

Tamstos laišką iš 16.VII. Nr.88/L gavau ir Tamstai esu dėkingas už nurodymą kai kurių mūsų spaudos išsišokimų, kuriuos aš, kiek sieka mano įtekmėj liuosąją Lietuvos spaudą, pasistengsiu pašalinti. Tuos išsišokimus Tamsta ir mes rodo suprasime lygiai būtent kaippo nekantravimą dėlei to, kad nebojant Antantos įsakymų ir Francūzų misijos buvimo Kaune lenkai savo užgrobimo siekiuose nėkiek nesivaržo.

Naudodamasi ta proga turiu garbės Tamstai patikrinti, kad Lietuvos Vyriausybė pui-kiausiai moka įkainuoti Francūzų misijos Kaune buvimą ir bendrai aukštuosius siekius, kuriuos Fransija užsiėmusi vykinti Lietuvoje.

Teikitės priimti mano aukštos pagarbos išreiškimą.

Ministeris Pirmininkas
Ir
Užsienio Reikalų Ministerijos Valdytojas
[nėra parašo]

LCVA, f. 383, ap. 7, b. 54, l. 89, mašinraštis, nepasirašytas.